

Det stora kriget för mänskligheten: kampen mot förnuftet

av Leif Erlingsson

2007-05-20

Låter det snurrigt? Inte snurrigare än den orwellska bakgrunden till titeln på Robert Fisks nya bok "[Det stora kriget för mänskligheten: kampen om mellanöstern](#)" (Norstedts, april 2007). Fisk förklarade själv, den 10 maj 2007 i Stockholm, att bokens titel kommer av de stridsmedaljer som delades ut till män som hans far, engelsman, och till amerikanerna vid första världskriget, där det på medaljerna står 'The Great War For Civilization' - det stora kriget för civilisationen. Robert Fisk kommenterade att alla han träffar tror att de deltar i krig för civilisation, och att alltihop är skitsnack. ("*Everybody I meet thinks they are taking part in wars for civilization, and it is all rubbish.*" -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

Själv fick jag spontana och nästan unisona applåder från den övriga publiken när jag vid ett seminarium om yttrandefrihet och övervakning den 7 maj 2007 i Stockholm kommenterade "det här kriget mot förnuftet, som USA och andra bedriver. De kallar det kriget mot terrorismen, men det ÄR kriget mot förnuftet. Och det gör att de befinner sig på en tankemotorväg som gör att dom kan inte se era rationella argument.". Tidigare hade det under seminariet beskrivits, hur i den politiska riksdagsdebatten kring införande av mer övervakning och minskad yttrandefrihet, ingen - utom Alice Åström (v) - hade ifrågasatt annat än teknikaliteter i exakt hur våra medborgerliga rättigheter ska skrotas. Att ifrågasätta behovet av minskade friheter och ökad övervakning upplevs som suspekt. Det vi har emot oss är en relativt snabbt avtagande förmåga till rationellt tänkande bland personer som annars har behärskat denna konst. Jo - det finns en annan aspekt också: De flesta riksdagsmän som röstar har inte läst det som det röstar om, utan de röstar efter hur de uppfattar opinionen - människor vill ha hårdare tag - då röstar de för hårdare tag, utan att sätta sig in i att de tar bort våra grundläggande mänskliga rättigheter. Man skulle kunna beskriva det metaforiskt som att riksdagsmännen inte kan se eller ta ställning till avtagsvägarna från tankemotorvägen. Avtagsvägar som leder till mer idylliska svenska sommarvägar, utan de rusar blint fram på tankemotorvägen, mot en masskrock en bit längre fram.

Jag är inte ensam om att ha sett att ord är vapen. Det är en gammal sanning. Och jag är inte ensam om att ha sett att det pågår ett krig om att desarmera våra vapen, orden, genom att ta ifrån orden deras mening. Detta är vad det terroristiska kriget mot förnuftet, det så kallade kriget mot terrorismen, egentligen går ut på; **perverteringen av språket, perverteringen av våra metaforer**, att göra ont till gott, svart till vitt och förstås krig till fred. När jag var liten sa man i min släkt ofta att "världen är upp och ned". Det har tagit mig 40 år att förstå vad de egentligen, verkligen, menade. En bra ansats är, har jag upptäckt, att verkligheten är tvärtemot vad som sägs eller synes vara.

[I ett tidigare blogginlägg](#) skrev jag om John Pilgers nya film [The War on Democracy](#) - kriget mot demokratin. John Pilger talar om censur genom journalism. Och om krig genom journalism. ([John Pilger, 14 April 2006, the Heyman Center for the Humanities at Columbia University in New York.](#)) Om vanligt folk förhindras att ta del av sanningen om vad som händer, vad spelar det då för roll att media inte har någon formell munkavle från regeringarna? Om media självcensurerar sig? Pilger nämner som exempel att ingen av de 649 journalisterna i Vietnam vid tiden för My Lai massakern rapporterade om det. Och att ingen i media har varit intresserad av att publicera om [det av väst påhejade Indonesiska folkmordet i Öst-Timor på en tredjedel av befolkningen där](#). Det 'hände inte' ens när det hände, och det har fortfarande 'inte hänt' eftersom ingen har rapporterat om det annat än i böcker endast lästa av en liten politiskt intresserad minoritet.

Jämför [Harold Pinter](#), "Konst, sanning & politik", Nobelföreläsning 2005. Ett citat därifrån:

"Trots synnerligen dåliga odds tror jag att en orubblig, bergfast och hårdnackad intellektuell beslutsamhet för att fastställa vad som verkligen är sant i våra liv och samhällen är en fundamental förpliktelse, som åligger oss alla som medborgare. Den är i själva verket tvingande.

Om en sådan beslutsamhet inte innefattas i vår politiska vision har vi inget hopp om att återupprätta det som vi nära nog har förlorat -- människans värdighet. "

I samma tal talade Pinter om att inte ens när det hände, hände det, etc. Och inte heller Pinters tal hände ens när det hände, i större delen av världen, för det citerades inte av media. Istället hånades det och Pinter med att han skulle vara en [politisk idiot](#), etc. Ännu ett exempel på censur genom journalism. Och krig genom journalism. Min vän Jan-Olof Rönn har skrivit några intressanta observationer om hur mediebegravningar fungerar i artikeln "[Även när det hände, så hände det inte](#)", [som Pinter sa](#).

En teknik i kriget mot förnuftet är att vi **individuellt ska känna skuld**. Mycket effektiv kontrollmekanism, vill jag lova. Utanför religionerna funkar det inte så bra med skuld för sexualiteten, som annars är en helt genialisk kontrollmekanism, då i princip alla människor har en sexualitet. Men vi är alla konsument. Och alla konsument konsumerar. Så vi får istället känna skuld över vårt bidrag till miljöförstörelsen och global uppvärmning, etc. **DU KAN GÖRA NÅGOT ÅT DETTA!** Det ojämförligt viktigaste du kan göra för miljön är att sluta stödja krig, krigsmakter och krigsindustri! Dessa sektorer står för en oerhört stor del av den totala miljöbelastningen och en OERHÖRT stor del av mänsklighetens totala petroleumkonsumtion. **VAD GÖR DU FÖR ATT STOPPA DETTA? GÖR DU PERSONLIGEN DIN DEL HÄR?** Om vi nu tillåter oss att må dåligt av vår del av ansvaret för att vi förstör miljön, **kanalisera åtminstone denna energi till att arbeta på det område där det kan göra störst skillnad, att stoppa krig och krigsmakter!**

Robert Fisk sa lite senare, fortfarande den 10 maj 2007 i Stockholm, att han inte tror att vi i väst vill ta demokrati till mellanöstern, utan att vi vill arbeta genom diktatorer som kör med tuffa tag. ("*I don't believe we want to take democracy to the Middle East. We want the dictators there who work rough. I think the Arabs would probably like democracy. And I think they'd like some packages of human rights on our western Supermarket shelf. But I think they want a different kind of freedom. I think they want freedom from us. And this we do not intend to give them. Which is why the Middle East is now a Hell Disaster Zone.*" -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

I vår svenska medieverklighet släpps röster gärna fram som menar att man närmast är en dålig människa om man är mot "[humanitär intervention](#)". Läs om Kenneth Hermeles närmaste demonisering av boken "[Humanitär imperialism](#)" (av Jean Bricmont) och av dess utgivare Björn Eklund och av hans förlag "[Karneval Förlag](#)" i radio, P1, OBS, den 4 maj 2007. Citat från radion och Kenneth Hermele:

"Anledningen att vi får ta del av denna grumliga soppa på svenska framgår om vi går till förlaget Karnevals hemsida. Förlaget ägs av den gamla Ordfront-redaktören Björn Eklund, och har specialiserat sig på att föra fram argument som försvarar den linje som Eklund ville driva i tidningen och som ledde till att han förlorade jobbet. Det handlade då om en intervju som Eklund publicerade med Diana Johnstone, samma Johnstone som Jean Bricmont tackar i sitt förord för viktiga insikter. Frågan gällde folkmord eller ej i Jugoslavien och i intervjun med Johnstone tonades dödandet ner, det var ju bara några tusen inte tiotusentals som mördades, och folkmord blev i stället bara brott mot mänskligheten eller övergrepp i allmänhet, i alla fall inte nåt som kan legitimera en militär intervention. Alltså samma logik som får Bricmont att alltid välja den nationella suveräniteten som det överordnade värdet. Med sådana fiender behöver USA inga vänner."

Intressant nog anser Kenneth Hermele att Björn Eklund förlorat jobbet p.g.a. sina åsikter... Och vad gäller Ordfrontfejden, så är även det ett exempel på demonisering och nedtystning, där Sverige utsatts för [mental ockupation](#). Ren propaganda förmedlas utan att minsta bevis efterfrågas och utan varje möjlighet till svaromål, medan väldokumenterade fakta nekas publicering för att det skulle vara fråga om 'dåligt understött pladder'. Alltför vanligt är att [endast den ena sidans synpunkter ges utrymme i debatten](#). Clarté 1/2004, Sören Sommelius: Den självutnämnda godhetens krig:

"Det såg ut som ett slags enhällig reaktion från det svenska intellektuella etablissemanget. Dock förhöll det sig inte så. De som tyckte annorlunda refuserades av samma tidningar. Eftersom Johnstone utpekades som närmast nazist fann DN förstås ingen anledning att publicera hennes eget genmäle. Det blev en minst sagt underlig debatt, som blev än värre sedan Ordfronts chefredaktör gjort pinsam avbön för den intervju med Johnstone som tidningen publicerat."

Läs mer i "[Pudelns kärna: En bok om Ordfrontfejden](#)" av Björn Eklund & Erik Wijk (red.), om demoniseringen av Ordfront och Björn Eklund för en publicerad motbild av Jugoslavienkrigen.

För envar som förtvivlat försöker behålla förståndet, som försöker hålla fast vid vad som är verkligt, snarare än den allt mer sammanflätade väven av inbördes stödjande lögn, så blir den självpåtagna uppgiften allt tyngre. Man frågar sig hur länge man orkar stå emot den medvetna fördumningen. Det är så lätt att tappa en verklighetstråd, och dras med i lögnfloden. Samtidigt tappar alltfler tålmodet med idiotin. Som Al Gore, tidigare amerikansk presidentkandidat som p.g.a. valfusk förlorade till George W. Bush år 2000. Även han har tröttnat. I Time Magazine har han, [enligt Crooks and Liars](#), kommenterat det underliga offentliga samtalet, kriget mot förnuftet. Ett litet utdrag ur hans text i Time Magazine:

''It is simply no longer possible to ignore the strangeness of our public discourse. I know I am not alone in feeling that something has gone fundamentally wrong. In 2001, I had hoped it was an aberration when polls showed that three-quarters of Americans believed that Saddam Hussein was responsible for attacking us on Sept. 11. More than five years later, however, nearly half of the American public still believes Saddam was connected to the attack.''

Han kallar det för 'The Assault on Reason', och det handlar INTE om miljö den här gången. (Tack, [MW](#), för tipset.)

Jag har [redan tidigare skrivit](#) att "Vi lever i en berättelse som inte ska ifrågasättas och som inte behöver ha någon kontakt med objektiv verklighet. Denna blogg handlar om huruvida vi ska leva i denna myt eller om vi ska leva i verkligheten." Och jag har skrivit om [Verklighetsbubblan](#) flera gånger tidigare. Robert Fisk säger också att vi har någon slags drömbubbla, med en berättelse uppställd av våra presidenter, våra premiärministrar, våra generaler och förstas våra journalister. (" *we have some dream bubble, in which a narrative is set up by our presidents and our prime ministers and our generals and our journalists of course.*" -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

"The perversion of language" diskuteras även i "[War on Reason](#)". Samt se diskussion [här](#) och [här](#).

Till sist tror jag det viktigaste är avtrubningen av vår känslighet för andras lidande. Kampen mot förnuftet förutsätter att vi avtrubbas så vi till sist kan genomskåda taskspelet utan att vi bryr oss om att andra utrotas, utan att vi tycker det berör oss själva. Men när vi accepterat andras utrotning, då har vi moraliskt att döma accepterat vår egen. Och det kan vara planen.

Det du och jag kan göra är att se att vår styrka ligger i vår individualitet. Jag vill här tacka Oscar Berven som har sänt mig hans djupt tänkvärda essä "Why democracy never really was born, and why ideology is Not left and right and 'something' in between, but still, why in the end, there is still hope...", med denna tanke att vår styrka ligger just i mångfald. Individualister har aldrig gått samman om att starta krig... Om vi försöker förstå hur det kommer sig att andra individer kommer till andra uppfattningar - om vi försöker upptäcka - istället för att gömma oss bakom politiskt korrekta uppfattningar och kasta skit på dem som tänker själva. Då kan vi kanske ur det personliga utveckla det sant gemensamma. Som min vän Lasse Wilhelmson kommenterade i en diskussion om dessa tankar, det är endast ur det personliga som det gemensamma kan utvecklas. Han skrev, och jag håller med, att det nog är så att människan har kommit till ett stadium i sin utveckling där hennes frigörelse förutsätter tankens frigörelse. Den organisatoriska innebörden i detta är: Dissidenter i hela världen - förena er!

Leif Erlingsson
2007-05-20

[PDF "printout"](#)
